

	$\frac{2}{3} \cdot \frac{5}{7}$	לְהַ	לְהַ	לְהַ
$\frac{2}{3}$	הטבלת כלי בתוך כלי	לקודש	אסור	גזירה, שמא מתוך כובדו של פנימי תצו בפני המים
		לתרומה	מותר	אין חוששים עד כדי כך
		בתרומה	מחולק	וכשנטמא בטומאה דרבנן- ע"י משקין
	חלוקת כלי, לפי מקומות השתמשות	בקודש	כולו טמא	אפילו כשנטמא רק ע"י טומאה דרבנן- משקין
		קודש	לא ישא	כי כך היה המעשה-ולכן גזרו כך
	הנושא מדרס:	תרומה	ישא	שאין המדרס נוגע בתוך הכלי חרס שבו התרומה
			מדרס לקודש	מתוך חומרת הקודש (כבפרק הקודם)
	חומרות נוספות בחציצה (בבגד קשור)	בקודש	1. מתיר	שמא לא נכנסו המים בתוך הקשר
			2. מנגב	שמא השמנונית תדחה את המים
		בתרומה	קושר ואח"כ מטביל	אין חוששים עד כדי כך
...	כלי שנזהרו בו משעת גמר מלאכה	לקודש	צריך טבילה	שמא נשאר עליו רוק של עם הארץ
		לתרומה	אין צורך בטבילה	שהחשש מאוד רחוק שישאר לח עד אחר ג"מ.
	חתיכות הרבה בכלי אחד ונגע בהם טבול יום	בקודש	כולם טמאות	שהכלי מצרפן כחתיכה אחת
		בתרומה	רק מה שנגע בה טמאה	מקילין בתרומה
	דרגות הטומאה	בקודש שלישי רביעי	טמא פסול	ופוסל עוד אחת ואינו פוסלהלאה
			טמא פסול	ופוסל עוד אחת ואינו פוסל הלאה
		בתרומה שני שלישי	טמא פסול	ופוסל עוד אחת ואינו פוסל הלאה
			פסול	ופוסל עוד אחת ואינו פוסל הלאה
	טומאת ידיים (ע"י משקין דרבנן)	בתרומה	היד שנגעה טמאה בלבד	
		בקודש	שתי הידיים טמאות	(רע"ב- אם נשאר לחלוחית על היד הטמאה)
-	מי שבפיו אוכל קדוש, ורוצה לאכל חולין בידיים טמאות.	בקודש	לא יאכל	שמא יגע באוכל שבפיו
		בתרומה	מותר לאכול	שסומכין שיזהר לא ליגע במה שבפיו.
	מי שהיה אסור באכילה לא מחמת טומאה האם חייב טבילה כשנטהר	בקודש	חייב	מדרבנן, (כיון שהסיחו דעתם- תוי"ט)
		בתרומה	אינו חייב	שהרי לא נטמא
£	עם הארץ האומר שיין ושמן טהורים לנסכים		נאמן	מתוך חומרת קודש נזהר שלא לשקר
		כל השנה	אינו נאמן	מחשש שמשקר (שאין איסור טומאת תרומה חמור בעינו)
	לתרומה:	בשעת הגיתות	נאמן	שאז כולם מטהרים את כליהם.

	עברו הגיתות והבדים	אינו נאמן- לא יקבלו	הכהן לא יקבל מידו
	הע"א להניחה לגת הבאה	ואז נאמן	דבאותה שעה הוא נאמן- בלבד
	על הקנקנים גם בגיתית	אינו נאמן	דעל זה לא האמינוהו- (והכהן יערה לכלי שלו)
	אם אומר שהחנה על רביעית ממנה לנסכים	נאמן אף שלא בשעת הגיתות	שגנאי הוא לקודש שהוא קרב למזבח, והתרומה שעמו כטמאה
	לנסכים ולתרומה	נאמן אף הוא על הכדים	בשעת הגיתות וקודם להן ע' יום, מחמת גנאי של נסכים
נ	לקודש ממודיעין ולפנים כלי חרס דקים	הע"א	נאמנים
	כלי חרס גדולים	הע"א	אין נאמנים
	ממודיעין ולחוץ		אין נאמנים
	מי הוא הנאמן?		רק בירושלים
			על כל כלי שהוא
§	חשש נגיעת עם הארץ בכלי חרס	גבאים שנכנסו	מחמת חסרון כלי חרס הקלו
		גנבים שהחזירו(בתשובה) בתוכו	כיוון שחוזרים בתשובה נאמנים
		בירושלים	לגדולים אין צריך היתר יותר מבתוך ירושלים
		ברגל	נלמד מפסוק
		כולם נאמנים הכל כחברים	נלמד מפסוק
×	טומאה אחרי הרגל למפרע	לר' יהודה:	יגמור
		לחכמים:	לא יגמור
		כל העזרה	מעבירין על טהרתה
	לכו"ע		דטמאה למפרע ממגע הע"א